ਮੋਰਗਨ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ
ਬਨਾਮ
ਵੀਡੀਓਕੋਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5437 ਦਾ 2022)
ਸਤੰਬਰ 01, 2022
[ਡਾ. ਧਨੰਜ□ ਵਾਈ ਚੰਦ੍ਰਚੂੜ ਅਤੇ
ਏ ਐਸ ਬੋਪੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਮਧਿਆਸਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ 1996: ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ), 31(7)(ਬ) – ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ – ਦੇਣ ਦਾ – ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਦੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ – ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਸਤਾ ਪੁਰਸਕਾਰ – ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ 18% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ – ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹਾ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੋਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ – ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਭਾਗ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਅਨਿਵਾਰਯ ਮੰਨਦਾ ਹੈ – ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਦੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਧਾਰਾ 31(7)(ਬ) ਵਿੱਚ 'ਜੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨਿਵਾਰਯ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ' ਫਰੇਜ਼ ਕੇਵਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ – ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬ) ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ – ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅਚ੍ਛੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਲੇਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ 1.1 ਜਦਕਿ ਮਧਿਆਸਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7) ਦੀ ਉਪਧਾਰਾ (ਅ) ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਧਾਰਾ (ਬ) ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ, ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ, "ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ" ਧਾਰਾ (ਅ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ, ਧਾਰਾ (ਬ) ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ, "ਜੇ ਇਨਾਮ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ "ਇਕ ਰਾਸ਼ੀ ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਮਧਿਆਵਧੀ ਇਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਚੁੱਕਣੀ ਹੈ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 18]

1.2 ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਮਧਿਆਵਧੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਸੰਬੰਧੀ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ, ਜਿਸ ਰਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਚਾਹੇ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ - ਇਹ ਚਾਹੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਨੂੰ ਮਧਿਆਵਧੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ

ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ਬ) ਕੇਵਲ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19]

1.3 ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬ) ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ 'ਰਾਸ਼ੀ' ਦੇ ਅਰਥ 'ਤੇ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਦੇ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਧਿਆਵਧੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। [ਪੈਰਾ 20]

1.4 ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਮ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇ।

1.5 ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਇਡ੍ਰਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਜੋੜ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਅਧੀਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੱਧਪੱਖੀ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਜੋੜ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਏ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਮੱਧਪੱਖੀ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਰਕਮ' ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ' ਦਾ ਜੁਮਲਾ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਮੱਧਪੱਖੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਮੱਧਪੱਖੀ ਦੀ ਉਸ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਾਂ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੱਧਪੱਖੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਮੱਧਪੱਖੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 2013 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੱਧਪੱਖੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੂਲ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਮੱਧਪੱਖੀ ਨੂੰ 'ਰਕਮ' ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ; 'ਰਕਮ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਇਡ੍ਰਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੱਧਪੱਖੀ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22]

ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ (2013) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 719; ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (2010) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 690 : [2010] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 297 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

(2013) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 719 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 10

[2010] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 297 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 10

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5437 ਦਾ 2022।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 26.02.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਐਫ.ਏ.ਓ. (ਓ.ਐਸ.) (ਕੋਮ) ਨੰਬਰ 9 ਦਾ 2020।

ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਪੁਰੀ, ਮਿਸ. ਅਰੁਣਾ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ. ਸੁਰਭੀ ਗੁਪਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਕੁਲ ਦੇਵਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਰਜੁਨ ਪਾਲ, ਮਿਸ. ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਲਾਟੀ, ਮਿਸ. ਨੀਲੂ ਮੋਹਨ, ਸਾਥਵਿਕ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਐਸ. ਐਸ. ਸ਼ਰੇਫ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਡਾ. ਧਨੰਜ□ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 26 ਫਰਵਰੀ 2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 7 ਫਰਵਰੀ 2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਕੇਵਲ ਪੋਸਟ-ਅਵਾਰਡ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਤੱਥ

2. 27 ਜਨਵਰੀ 2003 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿੱਲ ਡਿਸਕਾਊਂਟਿੰਗ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਪਏ 5,00,32,656 ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 10 ਜਨਵਰੀ 2006 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 5,00,32,656 ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਓਵਰਡਿਊ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੀ। ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ 2006 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

3. ਇਕਲੌਤੇ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੇ 1 ਮਾਰਚ 2013 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 2014 ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਾਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 5,00,32,656 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ (i) ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਇੱਕੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; (ii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ("ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਆਜ"); ਅਤੇ (iii) ਰੁਪਏ 5,00,32,656 ਦੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ("ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਆਜ"). ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਂਡਿੰਗ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ
> ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 5,00,32, 656 (ਰੁਪਏ ਪੰਜ ਕਰੋੜ
> ਬੱਤੀ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਛੱਪਣ ਦੇ ਨਾਲ) ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ
> ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ 21% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਨਾਲ। ਉਸ
> ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਯਾਨੀ 10.01.2006, ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ
> ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ 36% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
> ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
> ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੂਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਉੱਤੇ
> 5,00,32,656 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਅਵਾਰਡ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ/"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਵਾਰਡ-ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ-ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ ਉੱਤੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਉਂਦਿਆਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ-ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 7 ਫਰਵਰੀ 2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ ਉੱਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੂਲ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਰਕਮ ਲਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ:

ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ 2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਯੂ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ, ਰਾਜ ਓੜੀਸਾ4$_{SUPERSCRIPT}$ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅਦਾਲਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਲ.ਅਰੋੜਾ5$_{SUPERSCRIPT}$ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਆਜ 'ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ' ਉੱਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੂੰਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੋਰ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

5. ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 26 ਫਰਵਰੀ 2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। 16 ਜੁਲਾਈ 2021 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

“1 ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

2 ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ 18% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਐਸ ਐਲ ਅਰੋੜਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਐਸ ਐਲ ਅਰੋੜਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਯੂ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਓੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਗਿਆ ਸੀ।" 3. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੇਮਿਸਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਹੈ।”

ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

6. ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਪੁਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

(i) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7) ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉੱਤੇ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ

ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦਾ ਜੋੜ ਉਹ 'ਰਕਮ' ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;NONE NONE

(ii) ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉੱਤੇ) ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਇਨਾਮ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਖੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਰਕਮ' ਦਾ ਰੰਗ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ;NONE NONE

(iii) ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਅਰਬਿਟਰਲ ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦੇ ਘਟਕ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇ ਜੋੜ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ;NONE NONE

(iv) ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉੱਤੇ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉੱਤੇ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਹੀ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ;NONE NONE

(v) ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਉਸ 'ਰਕਮ' ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਅਤੇNONE NONE

(vi) ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉੱਤੇ) ਜਾਂ ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉੱਤੇ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।NONE NONE

7. ਸ੍ਰੀ ਨਕੁਲ ਦੇਵਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ: (i) ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਨੂੰ "ਜੇ ਇਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ" ਫਰੇਜ਼ ਨਾਲ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਰਬਿਟਰਲ ਇਨਾਮ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇ ਘਟਕ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ;

(ii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਅਧੀਨ, ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ (ਕ) ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਸ਼ਚਾਤ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ; (ਖ) ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਸ਼ਚਾਤ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (ਗ) ਉਸ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(iii) ਹੈਦਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੈਦਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਸ਼ਚਾਤ ਵਿਆਜ ਕੇਵਲ ਮੂਲ ਧਨ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕੁੱਲ ਉੱਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

8. ਧਾਰਾ 31 ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ "ਰੂਪ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ" ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 7 ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੂਰਵ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਸ਼ਚਾਤ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(7)(ਕ) ਪੁਰਸਕਾਰ

ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਰਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(7)(ਖ) ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਸ਼ਚਾਤ ਵਿਆਜ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ। ਧਾਰਾ 31(7) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

(7) (ਕ) ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੈ, ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਉੱਤੇ, ਕਾਰਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 9. ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31(7) ਵਿੱਚ 'ਰਕਮ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਮੁੱਦਾ ਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤਾ:

“(i) ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7) ਮਧਿਆਂਚਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?”

ਨਿਆਂਕਾ ਆਰ ਵੀ ਰਵੀਂਦਰਨ ਨੇ ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਲਈ ਲਿਖਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 31(7) ਮਧਿਆਂਚਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ:

(i) ਧਾਰਾ 31(7) ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਰਾਸ਼ੀ” ਦਾ ਸ਼ਬਦ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ “ਮੁੱਖ ਦਾਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਸ਼ੀਆਂ” ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁੱਖ ਰਕਮ। ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ii) ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਧਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ;

(iii) ਧਾਰਾ 31(7)(ਏ) ਮਧਿਆਂਚਲ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ, ਜਿਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ, ਮਧਿਆਂਚਲ ਦੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਮਧਿਆਂਚਲ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਲਪ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਮਧਿਆਂਚਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ, ਤਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ

(iv) ਜੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੁਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੋਵੇ।

10. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ। ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਰੇਸ਼ੋ ਡਿਸਾਈਡੈਂਡੀ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੇਂ ਰਾਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਏ. ਬੋਬਡੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਜ 'ਰਕਮ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਿਆਜ ਦੀ

ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਗਲਤ ਹੈ:

"2. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7) ਇਹ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਮਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਜ 'ਰਕਮ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਰੇ ਵਿਨਮ੍ਰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7) ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।"

ਧਾਰਾ 31(7)(ਏ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਜਸਟਿਸ ਬੋਬਡੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ (i) ਚੂੰਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ 'ਰਕਮ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਮੂਲ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਹੈ) 'ਰਕਮ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਵਲ 'ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਕਮ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ; (ii) 'ਰਕਮ' ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਤੇ ਬਿਆਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ (iii) ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 31(7)(ਏ) ਅਧੀਨ ਮੂਲ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਜ ਅਤੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਕਮ 'ਰਕਮ' ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਬਿਆਜ ਦੇ ਦੋ ਅੰਗ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

7. ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਜਣਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ “ਰਕਮ” ਸਿਰਫ਼ “ਇੱਕ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਰਕਮ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ; ਚਾਹੇ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ — “ਮੂਲ” ਅਤੇ “ਬਿਆਜ” ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ “ਰਕਮ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਹੀ ਮਤਲਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ “ਸ਼ਾਲ ... ਬਿਆਜ ...” ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਰਥਾਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਰਕਮ”, ਚਾਹੇ ਇਹ ਬਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਿਆਜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਨਾ ਹੋਵੇ।

[...]

13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਅ) ਰਾਹੀਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਪਲੱਸ ਵਿਆਜ ਦਾ “ਜੋੜ” ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਰਾਹੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ “ਜੋੜ” 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਕਮ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਦੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ; ਦੋਵੇਂ ਘਟਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਛਾਣਾਂ ਗੁਆ ਲਈਆਂ ਹਨ।”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

11. ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਮ. ਸਪਰੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ 'ਤੇ ਹੈ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਦਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“26. […] ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਜ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ—ਇੱਕੋ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 31(7) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵ 18%। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਜਸਟਿਸ ਸਪਰੇ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਬੋਬਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 'ਜੋੜ' ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਾਮਲ' ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਘਟਕ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ :

"28. ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਇਨਾਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਇਕ "ਰਕਮ" ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਕ "ਰਕਮ" ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵਿਆਜ ਨੂੰ "ਰਕਮ" ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਮਲ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅੰਗ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅੰਗ ਆਪਣਾ "ਵਿਆਜ" ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ "ਰਕਮ" ਦਾ ਰੰਗ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

29. ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇ ਵੱਲ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਾ ਦੇਵੇ ਪਰ ਸਿਰਫ "ਵਿਆਜ" ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਵਿਆਜ ਦਾ ਇਨਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸ "ਰਕਮ" ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(a) ਅਧੀਨ ਇਕ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਨਾਮ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

[...]

31. [...] ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਉਸ "ਰਕਮ" ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਰਕਮ" ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

12. ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕ ਐਚ.ਐਲ. ਦੱਤੂ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ ਕਿ :

(i) ਧਾਰਾ 31(7)(a) ਵਿੱਚ 'ਰਕਮ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਬੋਲਚਾਲ ਵਿੱਚ 'ਪੈਸਾ' ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(7)(a) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 'ਰਕਮ' ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪੈਸੇ ਲਈ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ। ਇਸ ਲਈ, ਰਕਮ ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਮੁੱਖ' ਰਕਮ ਹੈ;

(ii) ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਰਕਮ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਰਕਮ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਵੀ 'ਮੁੱਖ' ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(iii) ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਵਿੱਚ 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨਾਮ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਇਨਾਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪੋਸਟ-ਇਨਾਮ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"81. […] ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਧਾਰਾ ਵਾਕ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ "ਜੇ ਕਿ ਇਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ", ਜਿਸਦਾ

ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਧਿਆਸਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਆਪਣੇ ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਲਈ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਹੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਧਿਆਸਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਇਨਾਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

82. ਜੇਕਰ ਮਧਿਆਸਤੀ ਇਨਾਮ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੇ ਗਏ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨਾਮ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸਾਲਾਨਾ 18% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦ ਹੈ "ਸ਼ੈਲ", ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

13. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਧਿਆਸਤੀ ਇਨਾਮ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜੇ ਇਨਾਮ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅੱਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 'ਰਕਮ' ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ 'ਰਕਮ' ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਨਕੁਲ ਦੇਵਾਨ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਸਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਕਿ ਤੈਅ ਕਰੇ- ਅ) ਕੀ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਬੀ) 'ਰਕਮ' ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਸੀ) ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ।

14. ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੋ ਵਾਕ ਫਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਉੱਤੇ - ਪਹਿਲਾ, ਸ਼ਬਦ "ਰਕਮ"; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, "ਜੇ ਕਿ ਇਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ"। 'ਰਕਮ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਬੋਬਡੇ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਸਪਰੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ Hyder Consulting (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ ਮਧਿਆਸਤੀ ਇਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ... ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਯੋਗ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਜਦਕਿ ਜਸਟਿਸ ਸਪਰੇ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮਧਿਆਸਤੀ ਨਿਆਂਕ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਜਸਟਿਸ ਬੋਬਡੇ ਨੇ ਮਧਿਆਸਤੀ ਨਿਆਂਕ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਸਟਿਸ ਬੋਬਡੇ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਧਿਆਸਤੀ ਨਿਆਂਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਅਧੀਨ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ 'ਰਕਮ' ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

15. 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਸਟਿਸ ਸਪਰੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਜ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਦਰ ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਸਟਿਸ ਬੋਬਡੇ ਨੇ 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ' ਫਰੇਜ਼ ਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਫਰੇਜ਼ ਦਾ ਸੰਕੇਤਪੂਰਣ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਰਕਮ', ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦਰ ਤੇ ਵਿਆਜ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 13 ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, "ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ 'ਰਕਮ' 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਵੀਡੀਓ ਕਲੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਕਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੂਲ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਦੋਵੇਂ ਘਟਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਛਾਣਾਂ ਖੋ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।"

16. ਜਸਟਿਸ ਬੋਬੜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 13 ਵਿੱਚ 'ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਜ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜਾਂ ਮੂਲ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਲਿੱਖੇ ਹੋਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਸਟਿਸ ਬੋਬੜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"24. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਲਈ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਆਜ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ "ਰਕਮ" 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ। ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਕਮ, ਅ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

17. Hyder Consulting (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸੀਮਿਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕੁੱਲ ਜੋੜ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਸਟਿਸ ਬੋਬੜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਰਾਏ ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਜਸਟਿਸ ਸਪਰੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕੇਵਲ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ Hyder Consulting (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੀਆਂ ਰਾਇਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਇਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਵਿੱਚ 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ' ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਕੇਵਲ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ 'ਰਕਮ' ਦੋਵੇਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਅ) ਅਤੇ (ਬ) ਯੋਗ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਧਾਰਾ (ਅ) ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ਬ) ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਅ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦੇ ਹੋਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ (ਬ) ਵਿੱਚ, 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ 'ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 'ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਚੁੱਕਣੀ ਹੈ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

19. ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਕਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅਵਧੀ - ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਜਾਂ

ਕਾਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਲਈ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ਬ) ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

20. ਮਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਮਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ 'ਰਕਮ' ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਮਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਧਿਆਪਕ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਧਿਆਪਕ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

21. ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇ। ਮਧਿਆਪਨ ਦੇ ਵਧਣ ਨਾਲ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਘੱਟੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਮਧਿਆਪਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਧਿਆਪਕ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਰਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਧਿਆਪਕ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਅ) ਮਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਮਧਿਆਪਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(i) ਦੋ-ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇ ਜੋੜ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਅ) ਅਧੀਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ;

(ii) ਜਸਟਿਸ ਬੋਬੜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕੁੱਲ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 31(7)(a) ਅਧੀਨ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਰਕਮ' ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ;

(iii) ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਵਿੱਚ 'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ' ਵਾਕ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(iv) ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ;

(v) ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਉਸ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਾਂ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ;

(vi) ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(vii) 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 2013 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਐਸ.ਐਲ. ਅਰੋੜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ 'ਰਕਮ' ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ; 'ਰਕਮ' ਨੂੰ ਹਾਇਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

23. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ 26 ਫਰਵਰੀ 2020 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

24. ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ), ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਸ਼ਸ਼ਵਤ ਜੈਨ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲ ਰੱਦ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate